RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.800 van 17 april 2000
in de zaak A. 81.424/VII-17.417.

In zake : XXX,
wonende te ANTWERPEN,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Italiaanse nationaliteit, op 4 december 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 oktober 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, dezelfde dag aan de verzoekende partij betekend;

Gelet op het arrest nr. KEYBOARD(84.609 van KEYBOARD(11 januari 2000 waarbij debatten worden heropend, en waarbij de zaak opnieuw wordt opgeroepen op de openbare terechtzitting van 4 februari 2000, om 10.00 uur;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor verzoeker, en van

Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Italiaanse nationaliteit, is in België geboren op 28 maart 1959.

1.2. Op 30 juli 1980 treedt XXX in het huwelijk met J. P., van Belgische nationaliteit. Zij hebben twee kinderen. Op 4 juli 1991 scheiden zij uit de echt. De kinderen verblijven bij de moeder.

1.3. Verzoeker loopt een aantal strafrechtelijke veroordelingen op tussen 1980 en 1997.

1.4. Op 13 januari 1994 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in. Hij geniet OCMW-steun.

1.5. Verzoeker staat te Antwerpen voorgesteld tot ambtshalve schrapping uit het vreemdelingenregister sinds 3 maart 1997. Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift ambtshalve te zijn geschrapt.

1.6. Op 20 oktober 1998 wordt de opdracht gegeven aan de burgemeester van Antwerpen, om aan verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, af te geven. De motivering van het bestreden bevel luidt :

"(...)
REDEN VAN DE BESLISSING :
Art. 7, 1, 6 van de wet van 15 december 1980
Betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan en is niet in staat deze middelen wettelijk te verwerven. Betrokkene leeft sinds 1 juli 1996 van het OCMW.
Art. 7, 1, 3 van de wet van 15 december 1980
Persoonlijk gedrag waardoor de vestiging van betrokkene ongewenst is om reden van openbare orde : mededader bij een diefstal, veroordeeld tot 8 maanden gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen dd. 25 november 1997.
(...)".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker, wat betreft de eerste voorwaarde, in een eerste middel in essentie aanvoert dat de schrapping uit het vreemdelingenregister geen reden op zich kan vormen om zijn verwijdering van het grondgebied te wettigen;

2.1.2. Overwegende dat de bestreden beslissing niet gesteund is op het motief van de ambtshalve afschrijving uit het vreemdelingenregister; dat bovendien niet blijkt dat verzoeker deze ambtshalve afschrijving heeft aangevochten; dat hieruit volgt dat het middel niet dienstig kan worden aangevoerd;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert, doordat de Minister van Binnenlandse Zaken bij

het nemen van een beslissing geen afweging van belangen heeft gedaan, dat verzoeker meer als Belg dan als Italiaan dient beschouwd te worden, dat hij immers in België is geboren, dat hij alleen de Nederlandse taal kent, en hij geen enkele band meer heeft met Italië, dat hij bovendien getrouwd is geweest en twee minderjarige kinderen heeft, dat hij actief op zoek is naar werk en reeds enige tijd geen contact meer heeft gehad met het gerecht, dat hij er wenst op te wijzen dat zijn laatste veroordeling onterecht was;

2.2.2. Overwegende dat het afwegen van belangen in voorliggend geval, de opportuniteit van het bestreden bevel betreft, wat buiten de bevoegdheid van de Raad van State valt; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert doordat het recht op een gezinsleven is geschonden, dat verzoeker getrouwd is geweest met een Belgische vrouw, dat uit dit huwelijk 2 kinderen zijn geboren, J. en S., dat zijn twee broers en zuster in België wonen, dat hij ingevolge omstandigheden onafhankelijk van zijn wil geen contact meer heeft met zijn minderjarige kinderen, omdat zijn ex-vrouw het contact met hen verhinderde;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker uit de echt is gescheiden in 1991; dat hij zelf stelt geen contact meer te hebben met zijn minderjarige kinderen; dat hij geen vestigingsrecht heeft; dat hieruit volgt dat het bestreden bevel niet de oorzaak lijkt te zijn van het feit dat hij geen gezinsleven meer heeft; dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht geen schending inhoudt van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; dat het derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel aanvoert dat de beslissing onvoldoende is gemotiveerd doordat in eerste instantie het aantal veroordelingen geen reden is tot uitzetting, maar dat er rekening dient gehouden te worden met het persoonlijk gedrag van de betrokkene, terwijl uit de beslissing nochtans blijkt dat enkel rekening werd gehouden met de veroordeling, zonder ook maar enige toelichting over het "persoonlijk gedrag" van verzoeker, dat dient opgemerkt te worden dat hij na zijn echtscheiding op de dool is geraakt en hierdoor in de criminaliteit terecht kwam, dat hij sinds 1997 echter niet meer in aanraking is gekomen met het gerecht en dat hij alles doet om opnieuw op het rechte pad te geraken, dat nergens uit de beslissing blijkt dat er met deze omstandigheden rekening werd gehouden, evenmin als met het feit dat hij in België geboren en opgegroeid is en geen enkele band heeft met Italië, dat een eenvoudige verwijzing naar een veroordeling van verzoeker in 1997 bezwaarlijk een afdoende en duidelijke motivering kan genoemd worden, dat bovendien evenmin wordt aangetoond dat verzoeker een "ernstige, reële en actuele bedreiging vormt die een fundamenteel belang aantast van de Belgische maatschappij";

2.4.2. Overwegende dat het bestreden bevel steunt op twee motieven :

> "Art. 7, 1, 6 van de wet van 15 december 1980
> Betrokkene beschikt niet over voldoende middelen van bestaan en is niet in staat deze middelen wettelijk te verwerven. Betrokkene leeft sinds 1 juli 1996 van het OCMW.
> Art. 7, 1, 3 van de wet van 15 december 1980
> Persoonlijk gedrag waardoor de vestiging van betrokkene ongewenst is om reden van openbare orde : mededader bij een diefstal, veroordeeld tot 8 maanden gevangenis door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen dd. 25 november 1997.";

Overwegende dat verzoeker het eerste motief niet betwist; dat alleen al om die reden het middel niet ernstig lijkt; dat, ten aanzien van het tweede motief, verzoeker in essentie doet gelden dat, enerzijds, "het aantal veroordelingen geen reden is tot uitzetting" en, anderzijds, "dat een eenvoudige verwijzing naar een veroordeling van verzoeker in 1997 (...) bezwaarlijk een afdoende en duidelijke motivering (kan) genoemd worden"; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tussen 1980 en 1997 een indrukwekkend strafregister heeft "opgebouwd"; dat hieruit volgt dat de Minister van Binnenlandse Zaken zich kan steunen op het motief : "het persoonlijk gedrag waardoor de vestiging van betrokkene ongewenst is om reden van openbare orde"; dat het bestreden bevel, op het eerste gezicht, de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat het vierde middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**))